

LES CONFUSIONS VOCÀLIQUES

A diferència d'altres varietats dialectals, en valencià hi ha un alt grau d'equivalència entre la pronunciació de les vocals i la representació gràfica corresponent (en els mots *pare* i *posar*, per exemple, la pronunciació vocàlica és clara).

No obstant això, hi ha uns quants fenòmens puntuals que s'accepten en valencià estàndard i que has de tindre en compte:

- La pronunciació del pronom HO varia segons en context en què apareix: /o/ (porta-ho), /eu/ (ho porta), /u/ (porta-li-ho).
- Es pronuncia /u/ la vocal *o* dels noms propis Joan i Josep.
- En algunes zones es pronuncien amb *a* inicial les paraules començades en *em-*, *en-*, *es-*, *eix-*: embafar /ambafar/, entendre /antendre/, escola /ascola/, eixut /aixut/.
- En algunes zones es pronuncia *a* la *e* pretònica d'algunes paraules: albergina /albargina/, clevell /clavill/, lleuger /llauger/, terròs /tarròs/.
- Majoritàriament se sol pronunciar com a *i* la *e* pretònica de les paraules acabades en *-aixement/-eixement*: naixement /naximent/, creixement /creximent/,...

• Encara que la nostra llengua i la castellana són llengües germanes, no sempre coincideixen els fonemes vocàlics: rigorós, robí, avaluació, ... (tens un extens llistat en l'apartat de PRÀCTICA d'aquest mateix punt)

• En la majoria de les paraules anteriors, la vocal “problemàtica” es manté en tots els seus derivats: cobrir, descobrir, encobrir,... Hi ha uns pocs casos, però, en què una paraula té *cultismes*, és a dir, derivats agafats directament del llatí, que no segueixen aquesta norma: cònsol/consular, joventut/juvenil, títol/titular, corba/curvilini, nodrir/nutrició, pèndol/pendular, ploma/plumífer,...

S'escriuen amb <i>a</i>		S'escriuen amb <i>e</i>	
afaitar	davant	assemblea	espàrrec
ambaixada	rancor	ebenista	punxegut
arravatar	racó	efeminat	ràfega
assassi	sanefa	emparar	resplendor
avaluar	Sardenya	enyorar	revenja
avaria		estendard	santedat
		esternudar	següent
		honestedat	seguretat
		litre	sergent
		meravella	treball
		monestir	vernís

S'escriuen amb u		S'escriuen amb o		
atene u	rit u	Tònica:	cònsol	pèndol
bufetada	suborn	triomf	embotit	podrir
butxaca	sufocar	tomba	Empordà	polir
fetus	superb	ploma	escàndol	polsar
focus	suportar	estoig	escopir	rètol
fò u m	tipus	Àtona:	escrúp o l	retolador
muntanya	tramuntana	assortir	esdrúix o l	rigorós
muntar	trofeu	atordir	estrafolari	robí
mussol	turment	avorrir-se	fonament	Romania
porus		bordell	govern	rossinyol
		botifarra	Hongria	rostir
		brúixola	Joan	sofrir
		cobrir	joglar	sorgir
		calorós	joguina	sospir
		capítol	joventut	sostreure
		complir	nodrir	tamboret
		títol	tombar	torró